

Arrest

nr. 197 971 van 15 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. HENRION
Place de L'Université 16/4
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 1 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat V. HENRION en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U beweert over de Somalische nationaliteit te beschikken en geboren te zijn op 10 december 1996 in het dorpje Ceel Baraf (buurt Buulo Xaawo), district Mahaday, regio Middle Shabelle. Uw ouders zijn nog steeds in Ceel Baraf, samen met uw broer A.. Uw zus F. is in 2013 overleden tijdens een explosie in Mogadishu. U zorgde voor het kindje van uw overleden zus genaamd L.A.A., uw moeder zou zich nu over haar ontfermen. U ging tot de vierde graad naar school en u kreeg koranlessen van uw vader. U behoort tot de clan Ashraaf < Hassan.

Toen u zeventien jaar oud was, gaf uw vader u aan een oudere man genaamd C.S.A. behorend tot de meerderheidsclan Abgal. U huwde met hem in februari 2014 en hij nam u mee naar zijn huis, u werd zwanger en beviel van een meisje genaamd Aisha. U mocht niet buiten, zelfs niet om uw ouders te gaan groeten. Uw man ging soms weg voor twee of drie dagen. Op een dag in juli 2015 ging hij wederom weg, na zeven dagen kwamen zijn zus S. en mensen van zijn familie (twee mannen waaronder één genaamd M.) bij u langs. Ze stelden dat uw man was gedood op weg naar Mahaday. Ze zeiden dat u met hun kon meegaan samen met uw kindje, ze zouden jullie naar uw familie brengen. U rouwde vier maanden en tien dagen om uw overleden man. In januari 2016 huwde u met uw neef Mustaf Qahsim Maxamad van de clan Ashraaf. U woonde met uw tweede man in het huis van uw vader. Toen u twee maanden zwanger was van uw tweede man, eind april 2016, werd u opgepakt door uw (ex) man C.S.A. en door M.D.. Ook uw vader, moeder en broer werden opgepakt toen. U werd naar de basis van al shabaab gebracht. In het midden van de nacht namen ze u mee naar een andere plaats waar er hutten waren. Op de elfde dag brachten ze u naar de rechtbank waar u schuldig werd bevonden, u had immers overspel gepleegd, u was al gehuwd en u hebt geslapen met een andere man. U zou gedood worden door middel van steniging. Er werd u ook verteld dat uw tweede man was gevlucht, ze gingen ook hem oppakken en doden. Tijdens uw opsluiting verloor u uw ongebooren kindje. Op een bepaald moment tijdens het Maghreb gebed, was er een aanval tegen al shabaab door de overheid. De vrouwen maakten jullie los, jullie dienden mee te komen. Er waren geweerschoten van alle kanten, u bent op die manier kunnen ontsnappen. U bent via Caadley naar Mahaday gegaan. Uw nonkel langs moederskant stuurde u vervolgens met een auto naar Mogadishu. Daarna bent u naar Nairobi in Kenya gegaan, om via onbekende plaatsen naar België te reizen. U kwam op 05 juni 2016 in België aan en u diende op 07 juni 2016 een asielaanvraag in.

Ondertussen zou uw familie reeds vrijgelaten zijn, uw (ex) man zou jullie dochter wel hebben meegenomen.

U legt ter staving van uw asielrelaas een 'attestation destinée aux instances d'asile' dd. 22 maart 2017 afkomstig van psychologe Roxanne Chinikar en een medisch attest dd. 20 september 2016 afkomstig van Dokter Martin Caillet neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoekster rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure haar volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over haar asielaanvraag, waarbij het aan haar is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 27 maart 2017 p. 2-3, hierna genoemd cgvs p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoekster geen zicht biedt op haar reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoekster die over haar eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat zij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of zij niet de mogelijkheid heeft zich in

een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat zij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient er immers te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw afkomst uit het dorpje Ceel Baraf in district Mahaday, regio Middle Shabelle, op fundamentele wijze ondermijnd wordt door **een groot gebrek aan kennis over de nabije omgeving van uw dorpje**. U immers gevraagd naar de plaatsen die je passeert als je van uw voorgehouden dorpje Ceel Baraf naar Mahaday stad gaat, een route die u overigens zelf zou hebben afgelegd, stelt u "Caadley, Cali Fool Dheere, je moet via die twee plaatsen gaan" (cgvs p. 5). U gevraagd of je niet voorbij andere dorpjes passeert, stelt u dat je enkel deze twee dorpjes hebt (cgvs p. 5). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat het dorpje Ceel Baraf en de stad Mahaday op behoorlijke afstand van elkaar verwijderd liggen en dat er nog vele dorpjes tussenin gelegen zijn (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U vervolgens gevraagd naar welke dorpjes er rondom uw dorpje Ceel Baraf gelegen zijn, stelt u het volgende: "Caadley is in het zuiden, Miir Taqwo is in het oosten. Jalalaqsi is in het westen. En Ceel Dheere is in het noorden" (cgvs p. 6). Er dient hierbij opgemerkt te worden dat Caadley en Miir Taqwo zich allesbehalve in de nabije omgeving van Ceel Baraf bevinden, dat Jalalaqsi een district is behorend tot Hiraan en dat Ceel Dheere een district in de provincie Galgaduud betreft (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U gevraagd naar andere dorpjes rondom Ceel Baraf, merkt u op dat je ook Biyo Cade hebt, dat is ook in het oosten (cgvs p. 6). Ook Biyo Cade betreft evenwel een dorpje dat ver van Ceel Baraf verwijderd is (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U aangemoedigd om alle dorpen op te sommen rond Ceel Baraf die u kent, zegt u opmerkelijk genoeg dat deze diegene zijn waarvan u zou hebben gehoord (cgvs p. 6). U ermee geconfronteerd dat u niet veel dorpen rond uw eigen dorpje kent en u gevraagd hoe dit komt, stelt u het volgende: "Ik heb u de meest dichte en de omliggende dorpen in mijn buurt gezegd, maar er zijn dorpen die onder het district vallen, waar wij ook onder vallen, ik heb hun namen ook gehoord" (cgvs p. 6). U gevraagd naar wat u dan zou hebben gehoord, stelt u "Ceel Xarar, Iji, Doyga, Calaag" (cgvs p. 6). Hoewel Ceel Xarar zich inderdaad in de nabije omgeving van Ceel Baraf bevindt, liggen Iji en Calaag wederom op een verdere afstand van uw dorp verwijderd (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is dan ook opmerkelijk dat u er allesbehalve in slaagt om de nabije omgeving van het dorpje waar u uw hele leven pretendeert te hebben gewoond, weer te geven. Meer nog, ook de aan u opgeworpen dorpjes die zich onmiddellijk rondom Ceel Baraf bevinden, herkent u niet en kan u niet plaatsen. Zo kent u het dorpje Mola Borale niet, enkel over Mula Burale zou u hebben gehoord, u denkt dat het een settlement is waar mensen wonen, u zou niet weten waar het is, u zou er enkel over hebben gehoord (cgvs p. 16-17). Ook het dorpje Ceel Cusub kan u niet plaatsen, u hebt daar niet over gehoord (cgvs p. 17). Het dorpje Ceel Raage kent u ook niet, ook Fido Yare kan u niet thuisbrengen, Fidow zou dan weer een plaats in Middle Shabelle zijn, u zou erover hebben gehoord, maar u weet niet waar het precies is (cgvs p. 17). Het is dan ook compleet ongeloofwaardig dat u enkel dorpjes ver weg van Ceel Baraf zou kunnen benoemen, maar dat u er geenszins in slaagt om de dorpen rondom uw dorp weer te geven en dat u ze bovendien ook niet herkent als ze u worden opgeworpen. U hiermee geconfronteerd, stelt u dat er geen dorp zou zijn dat u zou kunnen herkennen, u zou de vier dorpen hebben verteld die dichtbij Ceel Baraf zouden liggen, u ging als een vrouw het huis niet uit, u ging niet buiten, u kent alleen deze (cgvs p. 18). Het is hierbij opvallend dat u steeds blijft verwijzen naar de zogenaamde 'Afarta Tuulo', volgens u bestaande uit 'Caadley, Miir Tuugo, Biyo Cade en Ceel Baraf', maar dat uw kennis omtrent andere dorpjes heel summier blijkt te zijn. U hiermee wederom geconfronteerd en opgemerkt dat u de dorpjes rondom Ceel Baraf niet herkent, stelt u dat er dorpen zijn waarvan u heeft gehoord, en de dorpen die u kent en die dichtbij zijn, zouden deze zijn (cgvs p. 18). U er nogmaals mee geconfronteerd dat het bijzonder vreemd is dat u enkel spreekt over de 'Afarta Tuulo' maar dat u geen enkel ander dorp in de buurt van uw dorp kan noemen of herkent, stelt u het volgende: "Ik vertel u de dorpen, de vier richtingen, de dichtbij dorpen in de vier richtingen van Ceel Baraf. Als je naar Mogadishu gaat, kom je voorbij Caadley en Cali Fool Dheere. En als je naar het oosten gaat, neen het noorden, heb je Ceel Dheere. In het noorden Ceel Dheere, verder ligt Adan Yabaal. Adan Yabaal is geen dorp, het is een district. Als je naar Jalalaqsi gaat, ga je via Ceel Xarar en Iji. Iji is enkel een pad, een weg, je gaat er voorbij, het is een settlement, niet veel mensen wonen daar" (cgvs p. 18-19). U blijft aldus steevast vasthouden aan de enkele dorpjes en plaatsen waarvan u de namen wel kent. Er kan verder nog opgemerkt worden dat u stelt dat de inwoners van de 'Afarta Tuulo' telkens tijdens de vrijdagsmarkt in Ceel Baraf samenkomen, maar dat deze dorpen zich volgens onze informatie op een behoorlijke afstand van elkaar bevinden. (cgvs p. 15) (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Als er overigens wordt doorgevraagd omtrent de door u genoemde dorpjes, moet u het antwoord wederom schuldig blijven. Als er u bijvoorbeeld wordt gevraagd naar welke dorpjes er tussen Ceel Baraf en het door u genoemde Miir Tuugo/Miir Taqwo zijn gelegen, kan u enkel het dorpje Biyo Cade noemen, dat zou alles zijn (cgvs p. 18).

U ermee geconfronteerd dat er toch veel meer dorpen tussen Ceel Baraf en Miir Tuugo zijn gelegen, stelt u neen (cgvs p. 18). Er dient opgemerkt te worden dat Biyo Cade vooreerst helemaal niet is gelegen tussen Ceel Baraf en Miir Tuugo, maar dat er zich wel veel andere dorpjes tussenin bevinden (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook tussen het door u aangehaalde Caadley en Ceel Baraf zouden er naar uw mening geen dorpjes zijn, terwijl ook dit volgens onze informatie (zie administratief dossier) niet zou kloppen (cgvs p. 18). Ook dorpjes gelegen langs beide kanten van de rivier, kan u niet benoemen. U stelt dat u niet persoonlijk naar Calaag ging, het is uw vader die de ezelskar nam en naar daar ging om water te halen tijdens de droogte van 2011, daarom zou u niet kunnen weten welke dorpen er dichtbij Calaag of dichtbij de buurt zijn (cgvs p. 8). De meest dichte plaats waar je de rivier zou kunnen ontmoeten, is Mahaday voor u, geen andere plaatsen (cgvs p. 8). De rivier zou voorbij Mahaday gaan, u zou geen andere dorpen gezien hebben behalve Mahaday (cgvs p. 8). Dit alles ondermijnt dan ook in ernstige mate de door u voorgehouden afkomst van het dorpje Ceel Baraf in district Mahaday, regio Middle Shabelle.

Buiten uw beperkte kennis omtrent de nabije omgeving van uw voorgehouden dorpje, is het ook opvallend dat u er niet in slaagt om te benoemen welke groepen er tot Amisom behoren. Zo stelt u immers dat u geen verschil kan maken tussen Amisom, u hebt ze nooit gezien (cgvs p. 10). U op weg geholpen door te vermelden dat u reeds van Uganda had gesproken, welke andere troepen er nog tot Amisom zouden behoren, stelt u dat voor u de Ugandezen en Amisom hetzelfde zouden zijn, u zou geen verschil kunnen maken tussen troepen onder Amisom, omdat u ze nooit zou hebben gezien (cgvs p. 10). U verder aangemoedigd en u gevraagd wat u dan mogelijks hebt gehoord van Amisom, wat Amisom voor u inhoudt, stelt u enkel dat het troepen zouden zijn die de overheid zouden helpen (cgvs p. 10). Gepolst naar of u ooit zou hebben gehoord welke troepen, stelt u dat u hoorde dat ze Amisom troepen waren, die de overheid hielp, ze namen controle over van Mahaday en andere plaatsen, u weet niet tot wie ze behoren (cgvs p. 10). Het is opmerkelijk dat u niet zou weten dat Amisom bestaat uit vele verschillende Afrikaanse landen, zoals Burundi, Kameroen, Djibouti, Ethiopie, Gambia, Ghana, Kenya, Niger, Nigeria, Senegal, Sierra Leone, Uganda en Zambia (informatie toegevoegd aan het administratief dossier), zeker gezien Amisom troepen daar reeds voor uw vertrek uit Ceel Baraf een basis hadden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf gelegen in het district Mahaday, regio Middle Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw (recente) herkomst uit dorpje Ceel Baraf in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielsrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Ceel Baraf heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielsrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 27 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Verder kunnen er nog volgende tegenstrijdigheden tussen de gehoren bij Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal worden vastgesteld. Vooreerst is het opmerkelijk dat u bij Dienst Vreemdelingenzaken heeft gesteld dat uw tweede man Jama Nour Mustaf zou heten, terwijl u bij het Commissariaat-generaal heeft verklaard dat zijn naam Mustaf Qahsim Maxamad zou zijn (zie gehoorverslag DVZ dd. 16 juni 2016 en cgvs p. 12). U de vraag opgeworpen bij het Commissariaat-generaal of uw tweede man een andere naam of 'nickname' had, stelde u duidelijk neen (cgvs p. 12). U met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd, stelt u opmerkelijk genoeg dat zijn vader zowel Jama als Qahsim zou zijn, toen u problemen had op dat moment, zou u de naam Jama hebben gegeven, en Maxamad Nour zou zijn grootvader zijn, het zou ervan afhangen hoe ze het opschrijven (cgvs p. 28). U ermee geconfronteerd dat er u werd gevraagd of hij geen andere namen had, stelt u dat u de vraag had gekregen of hijzelf een andere naam had, waarop u neen zei, maar zijn vader zou wel een andere naam hebben (cgvs p. 28). Dit is evenwel geen afdoende verklaring waarom u omtrent de naam van uw tweede man tegenstrijdige verklaringen zou afleggen, er werd u immers duidelijk gevraagd of hij een andere naam of 'nickname' had. Bij Dienst Vreemdelingenzaken stelde u eveneens dat uw eerste man C.S.A. in Ceel Baraf zou verblijven, terwijl u voor het Commissariaat-generaal stelde niet te weten waar hij zich momenteel bevindt (cgvs p. 13). Ook stelde u bij Dienst Vreemdelingenzaken dat Aisha, het dochtertje van uw overleden zus, was meegenomen door uw eerste man, terwijl u bij het Commissariaat aangeeft dat uw moeder voor haar zou zorgen (cgvs p. 14). U hiermee geconfronteerd, stelt u dat nadat ze vrijgelaten werden, hij het kind aan uw ouders zou hebben gegeven, aan uw moeder, omdat het zijn kind niet was (cgvs p. 29).

Maar jullie dochter zou hij wel hebben meegenomen, hij zou u terug willen en hij zal het kind houden tot u zou terugkomen (cgvs p. 29).

Bovendien kunnen er omtrent het door u geopperde asielrelaas, volgende opmerkingen worden gemaakt.

U stelt dat uw eerste man genaamd C.S.A., van de meerderheidsclan Abgal, soms twee of drie dagen weg was. Op een bepaald moment bleef hij evenwel weg, na zeven dagen kwamen zijn zus en twee mannelijke familieleden u zeggen dat hij was omgekomen. Vervolgens mocht u van deze familieleden terug naar uw ouders keren, samen met uw kindje. Het is vooreerst opmerkelijk dat een man van de meerderheidsclan Abgal, die later overigens toetreedt tot al shabaab, wenst te huwen met iemand van de minderheidsclan Ashraaf. U stelt hieromtrent enkel dat u vermoedde dat hij een jong meisje wilde en hij misschien geen meisjes vond onder zijn eigen clan die hem zouden aanvaarden, u zou evenwel niet exact kunnen zeggen waarom hij u heeft gekozen (cgvs p. 24). Wat er ook van zij, is het ontzettend vreemd dat een man van een meerderheidsclan die later toetreedt tot al shabaab, zijn echtgenote van een minderheidsclan op regelmatige basis alleen zou achterlaten, om uiteindelijk zelfs helemaal te verdwijnen en u op die manier dermate veel vrijheid zou geven en u zelfs de mogelijkheid zou bieden om met een andere man te trouwen. U vermoedt dat uw (ex) man zich wou verstoppen, omdat hij behoort tot al shabaab, hij zou later terug willen opduiken, hij wilde niet dat zijn familie wist dat hij lid was van al shabaab (cgvs p. 27). Het is evenwel ongeloofwaardig dat iemand van een meerderheidsclan en bovendien lid zijnde van al shabaab, zich zou verstoppen tegenover zijn vrouw, zijn vrouw zomaar zou achterlaten en haar dermate veel vrijheid zou schenken zodat ze zelfs een tweede huwelijk zou kunnen aangaan. Het is bovendien opmerkelijk dat u van de familieleden van uw (ex) man, zijnde zijn zus van hem en twee andere mannelijke familieleden, zomaar samen met jullie kindje naar uw ouders zou mogen terugkeren. Men kan er logischerwijze van uitgaan dat familieleden van een lid van al shabaab, niet zomaar zijn echtgenote en vooral niet zomaar zijn kindje, zouden laten gaan.

U stelt verder dat de familieleden van uw (ex) man u vertelden dat er een conflict was geweest net voordat je in Mahaday aankomt, tussen Cali Fool Dheere en Mahaday. Er was een conflict in de bossen, uw (ex) man zijn auto was in het midden van het vuurgevecht, mensen schoten op elkaar en hij zou overleden zijn samen met een andere man die bij hem was, ze zijn beiden op dezelfde plaats begraven, in Cali Fool Dheere (cgvs p. 26). Buiten het feit dat de familie van uw (ex) man veel details weet te vertellen over een aanval die nooit zou hebben plaatsgevonden en het opmerkelijk is dat uw (ex) man zoveel moeite zou stoppen in het verzinnen van dergelijk verhaal, enkel omdat hij zichzelf wou verstoppen, is het opmerkelijk dat u nooit hebt trachten na te gaan of deze feiten zich effectief hebben voorgedaan en of uw (ex) man wel degelijk was overleden. Zo stelt u dat de familieleden stevast antwoordden dat ze zeker waren dat hij was overleden, het was genoeg dat u zijn zus zag wenen, u wist dat u eindelijk bij uw familie terug kon, u zocht niet naar verdere informatie, u wilde hem ook al niet van in het begin, nadat hij stierf, voelde u dat u een persoon kon zijn die terug naar haar familie kon, u miste hem niet (cgvs p. 27). Het enkel door u aangehaalde argument dat u hem van in het begin niet wilde, u hem niet miste, u eindelijk terug naar uw familie kon en u dan ook geen verdere informatie trachtte te vergaren, is geen afdoende verklaring waarom u geen getuigen van het ongeluk zou trachten op te sporen en waarom u geen verdere navraag zou doen omtrent het zogezegde accident, waarin uw (ex) man, zijnde van een meerderheidsclan en lid van al shabaab en de vader van uw dochter, zou zijn omgekomen, alvorens u zich aan een tweede huwelijk zou wagen. Bovendien heeft u zelf aangegeven dat u gedurende vier maanden en tien dagen zou hebben gerouwd om uw zogezegde overleden man, wat enigszins indruist tegen uw bewering dat u hem niet miste (cgvs p. 21).

Het is bovendien vreemd dat uw ex man plots in april 2016, zijnde negen maanden nadat hij was verdwenen, terug zou opduiken en u het verwijt zou maken dat u het expres had gedaan, dat u hem niet wilde en hem had verlaten omdat hij te oud was of omdat hij tot die mensen behoorde, dat u huwde met een andere man terwijl u bij hem hoorde, dit terwijl hij zelf zolang was verdwenen en een heel verhaal had verzonnen om iedereen te doen geloven dat hij omgekomen was in een aanval, waardoor hij u overigens zelf voldoende vrijheid en kansen gaf om een nieuw huwelijk aan te gaan (cgvs p. 28).

U stelt eveneens dat u reeds verliefd was op uw tweede man, toen uw eerste man om uw hand kwam vragen. Het is dan ook vreemd dat u uw tweede man toen nog niet had voorgedragen als mogelijke echtgenoot. U stelt hieromtrent dat u nog jong was, u hielp uw moeder, u dacht niet aan een huwelijk toen (cgvs p. 26).

Toen uw eerste man om uw hand vroeg aan uw vader, zou u wel tegen uw vader hebben verteld dat u reeds een vriendje had, volgens uw vader was uw neef evenwel hetzelfde als u, hij zou makkelijk gedood kunnen worden, u zou dan toch nog eindigen met een gedwongen huwelijk (cgvs p. 26).

Tot slot dient er opgemerkt te worden dat, hoewel u stelt een vrees te koesteren voor uw ex man en zijn clan, u niet zou weten waar uw ex man Cabdinasiir momenteel zou verblijven (cgvs p. 28-29). Hij zou niet in Ceel Baraf gevestigd zijn, gezien de overheid daar nu aan de macht is (cgvs p. 28).

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet.

Wat betreft de door u voorgelegde medische attesten, meer bepaald een 'attestation destinée aux instances d'asile' dd. 22 maart 2017 afkomstig van psychologe Roxanne Chinikar en een medisch attest dd. 20 september 2016 afkomstig van Dokter Martin Caillet, kan er het volgende worden opgemerkt. Het attest dd. 22 maart 2017 afkomstig van psychologe Roxanne Chinikar, stelt dat u getraumatiseerd zou zijn en stelt slapeloosheid vast bij u, u zou nog steeds in shock zijn door bepaalde gebeurtenissen en u zou in onwetendheid zijn over de actuele situatie van uw familie. Er dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit attest werd opgesteld door een psychologe en niet door een gespecialiseerde psychiater-arts. Bovendien blijkt uit dit verslag op geen enkele wijze op welke manier u behandeld wordt tijdens de consultaties. Betreffende het aangehaalde element in het attest stellend dat u moeilijk zou kunnen praten zonder hiertoe aangemoedigd te worden, u een afwachtende houding zou aannemen om uzelf uit te drukken tot u vragen zou krijgen en het mogelijks nodig zou zijn om tijdens het gehoor u te vragen om luider te praten of om te herhalen, dient er opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal geen enkel gewag hebt gemaakt van mogelijke problemen om uzelf uit te drukken of om vragen te beantwoorden. Ook aangaande het aangehaalde element dat u bij het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken moeilijk kon praten gezien het twee mannen waren en u nog in shock was, dient er opgemerkt te worden dat u bij aanvang van het gehoor voor het Commissariaat heeft aangegeven dat uw gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen (cgvs p. 3). In het attest van psychologe Roxanne Chinikar wordt ook melding gemaakt van volgende fysieke klachten : verzwakking tijdens uw menstruatie omwille van een verlamming langs de linkerkant van uw lichaam, hoofdpijn, uw linkeroog dat zou tranen, pijn aan uw linkerarm, een slepende linkervoet en het feit dat u niets zou kunnen vasthouden in uw handen. Er dient te worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw eventuele fysieke of psychische problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen of klachten voortvloeien. De psychologe kan enkel vaststellingen doen betreffende de mentale gezondheidstoestand van een asielzoeker en kan zich -voor wat de fysieke klachten betreft- enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Rekening houdend met haar bevindingen kan de psychologe vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen. Er moet echter worden opgemerkt dat een psychologe nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen. Het door u neergelegde attest van psychologe Roxanne Chinikar is aldus geen bewijs van de door u aangehaalde feiten van vervolging die overigens zoals hiervoor vastgesteld, volstrekt niet geloofwaardig worden geacht, omdat u uw (recent en permanent) verblijf in Ceel Baraf, district Mahaday, regio Middle Shabelle, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die u aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wist te maken.

Voor wat betreft het medisch attest dd. 20 september 2016 van Dokter Martin Caillet, waarin wordt gesteld dat u type drie besneden bent, kan worden opgemerkt dat uit het feit dat u een besnijdenis type drie heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan fysieke klachten heeft, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid en u haalde ook geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten.

Voor wat betreft het medisch attest dd. 20 september 2016 van Dokter Martin Caillet waarin wordt gesteld dat u type drie besneden bent, uit het feit dat u een besnijdenis type drie heeft ondergaan in het verleden en ten gevolge daarvan fysieke klachten heeft, kan geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève worden afgeleid en u haalde ook geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Betreffende de in voornoemd attest vastgestelde desinfectatie veroorzaakt door de geboorte van uw kindje Aisha in Somalië, dient er opgemerkt te worden dat u, zoals voorheen reeds opgemerkt, niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf gelegen in district Mahaday, regio Middle Shabelle en u aldus geen zicht biedt op uw feitelijke herkomst, wat noodzakelijk is voor de inschatting van uw vrees voor vervolging. Overigens kan er nog gesteld worden dat u tijdens het gehoor bij Dienst Vreemdelingenzaken op 16 juni 2016 aangaf dat uw kindje Aisha toen reeds twee jaar oud was.

De door u aangehaalde desinfectie – die plaatsvond in uw land van herkomst en aldus van meer dan twee jaar geleden dateert, heeft er klaarblijkelijk niet toe geleid om u in tussentijd te re-infecteren. Ten slotte koppelt u geen vrees aan uw gedesinfecteerde toestand en haalt u geen elementen aan die hiertoe zouden kunnen besluiten. Voor wat betreft het feit dat u een miskraam zou hebben ondergaan naar aanleiding van de aan u toegebrachte slagen en verwondingen, er dient opgemerkt te worden dat een dergelijk medisch attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van uw miskraam, noch voor de omstandigheden waaruit deze miskraam zou zijn voortgevloeid. De dokter kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een asielzoeker en kan zich enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Bovendien werden de door u ingeroepen vervolgingsfeiten reeds als ongeloofwaardig beoordeeld, gezien u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk (recent) afkomstig te zijn uit het dorpje Ceel Baraf, district Mahaday, regio Middle Shabelle.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Ter terechtzitting werden de originele documenten – briefomslag, geboorteakte en een identiteitsdocument –, waarvan de kopieën reeds per aanvullende nota aan de Raad werden overgemaakt, neergelegd.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 1 juni 2017 een schending aan van “het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen”; “van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen”; “artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking)”; “artikel 16 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)”; “het artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie”; “artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens”; “het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”.

Verzoekster haalt de definitie van een vluchteling overeenkomstig “artikel 1er, A, 2, van het Verdrag van Genève” aan, geeft een theoretische uiteenzetting over de subsidiaire beschermingsstatus en haalt de motiveringsplicht, vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, aan. Verzoekster vermeldt tevens de tekst van artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, alsook van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (herschikking) en artikel 16 van de Procedurerichtlijn (herschikking).

Verzoekster haalt verder rechtspraak van de Raad aan, waarin wordt gesteld: « *la motivation doit être adéquate et le contrôle s'étend à cette adéquation, c'est-à-dire l'exactitude, l'admissibilité et les pertinence des motifs* » (RVV, 25 avril 2002, n° 105.385).

Het verzoekschrift vermeldt daarnaast dat het administratieve rechtsbeginsel van goed bestuur en zorgvuldigheid de Commissariaat-generaal verplicht om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen. Dat beginsel werd al lang gesteld door de Raad van State:

« rapportée à la constatation des faits par l'autorité, la mission de sauvegarde du droit incombant au Conseil d'Etat a toutefois pour corollaire que celui-ci doit examiner si cette autorité est arrivée à sa version des faits dans le respect des règles qui régissent l'administration de la preuve et si elle a réellement fait montre, dans la recherche des faits, de la minutie qui est de son devoir » (RvS, Claey's, no. 14.098, 29 april 1970).

Wat betreft verzoeksters verklaringen aangaande de omliggende dorpen voert het verzoekschrift aan dat verzoekster een ongeletterde huisvrouw is, die niet vaak buiten haar dorp is geweest. Verzoekster beaamt dat haar kennis beperkt is en stelt louter te hebben opgesomd waarover zij gehoord heeft. Verder stelt het verzoekschrift het volgende: *“De situatie in het regio is bovendien verstoten sinds het begin van de oorlog. Er zijn dorpen die verschijnen of die van naam veranderen. Het is bijgevolg bijzonder moeilijk om een huidig kennis van het regio te hebben.”*.

Verzoekster betoogt niettemin veel informatie te hebben gegeven *“over het leven in haar dorp en haar omgeving: hoe zij de waterput kon gebruiken, wanneer haar regio droogte heeft gekend, hoe het leven georganiseerd tijdens de droogte tijdperken,...”*. Het verzoekschrift stelt dat deze informatie meer relevant is, *“wat een huisvrouw betreft, om haar effectief kennis van het regio te evalueren. Die zijn in casu niet bestreden.”*. Het verzoekschrift haalt aan dat verzoekster eveneens kennis heeft over de leiders in haar regio (gehoorverslag, pp. 16-17).

Waar verweerder stelt dat verzoekster de verschillende troepen die AMISOM vormen, niet kent, stelt verzoekster opnieuw ongeletterd te zijn, waardoor het *“helemaal logisch (is) dat zij niet weet wat het precies is (VN missie, samengesteld door buitenlands troepen). Het zou in tegenstelling moeilijk verstaanbaar zijn dat de eiseres deze troepen zou kunnen opsommen...”*. Het verzoekschrift beklemtoont dat verzoekster weet wat belangrijk is, *“dat wil zeggen dat AMISOM werkt samen met de overheden om veiligheid te brengen. Zij heeft gehoord van Ugandezen, die effectief deel uitmaken van AMISOM, waar weet niet ze waren. De eiseres is ongeletterd, dat is meer dan verstaanbaar.”*

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd aangaande de naam van haar tweede echtgenoot, legt verzoekster uit dat haar man M. is, maar zijn volledige naam afhangt van hoe de namen van zijn ouders zijn geschreven. *“En de vader van haar man werd bekend in het dorp onder een andere naam. Tijdens het gehoor bij de DVZ, was de eiseres zeer gestresseerd en heeft zij per gewoon en per vergissing de naam Jama Nour vermeldt.”*

Verzoekster voegt eraan toe dat zij, zoals uitgelegd in het psychologische attest, zich niet goed voelde tijdens haar gehoor bij de DVZ (maar dit heeft niet te maken met het feit dat zij door 2 mannen gehoord werd).

Waar verweerder stelt dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegt aangaande de huidige situatie van haar eerste man, verduidelijkt verzoekster dat haar man op een *“moment naar Ceel Baraf teruggekeerd. Hij heeft zo gedaan om het kind van de eiseres te ontvoeren. Hij verbleef daar niet meer, en de reden daarvan is precies dat de overheden de macht hebben teruggenomen en leden van Al Shabab verdreven. Sindsdien, verbleef de eiseres zonder te horen over haar man en bijgevolg, over haar kind.”*.

Waar verweerder het opmerkelijk vindt dat verzoeksters eerste man zijn vrouw *“in haar dorp liet tijdens maanden, zonder nieuws te geven, dat hij laat denken dat hij dood werd, zodat de eiseres een nieuwe man heeft genomen.”*, stelt verzoekster geen informatie te hebben over de redenen waarom de familie van haar man heeft verteld dat hij dood was, indien het niet zo was. Zij legt uit dat *“[z]ij enkel weet dat voor zover zij weet, hij dood was. Het was bijgevolg voor haar onvermijdbaar een nieuwe man te nemen. Zij kon niet als alleenstaande moeder blijven. Haar neef aanvaardde met haar te trouwen en voor haar te zorgen. »*.

Verzoekster benadrukt dat zij niet rechtstreeks met haar neef is getrouwd omdat haar eerste huwelijk door de familie georganiseerd werd en dat zij, noch haar neef, hierover iets te zeggen had.

Het verzoekschrift betoogt het opmerkelijk te vinden dat de bestreden beslissing geen woord inhoudt over het verloop van verzoeksters detentie bij Al Shabaab, terwijl zij op dit punt lang gehoord werd en uitgebreid uitleg heeft kunnen geven. Bovendien vormt verzoeksters detentie de kern van haar vrees voor vervolging.

Wat betreft verzoeksters vrees omwille van haar besnijdenis, stelt zij een medische getuigschrift te hebben neergelegd, waarin vermeld staat dat verzoekster een besnijdenis type III heeft ondergaan.

Verzoekster haalt de redenering van het CGVS aan en stelt dat deze onjuist is. Verzoekster beroept zich hierbij op rechtspraak van de Raad (C.C.E. nr. 147.484 van 9 juni 2015), die *“heeft al kunnen veroordelen dat gevolgen en fysieke klachten van een besnijdenis kunnen leiden tot de erkenning van de vluchtelingstatus”*.

Verzoekster meent dat uit de bestreden beslissing en het administratieve dossier niet blijkt dat verweerder de gevolgen van de besnijdenis op het dagelijkse leven van verzoekster heeft geanalyseerd. Zij betoogt nog ziek te zijn van die besnijdenis, pijn te krijgen tijdens de menstruatie en bij het toiletbezoek. Zij stelt verder ook psychologisch te lijden onder de besnijdenis. Het verzoekschrift voert aan dat verzoeksters vrees niet geanalyseerd werd en dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden zodat deze elementen geanalyseerd worden.

Het verzoekschrift voert in ondergeschikte orde aan dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Verzoekster haat de tekst van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan.

In hoofdorde wordt gevraagd *“de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen van 27 april 2017 te hervormen en hem het statuut van vluchteling toe te kennen; In ondergeschikte orde, de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen te hervormen en het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.”*

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Aangezien verzoekster verklaart op 10 december 1996 geboren te zijn in El Baraf, district Mahaday, provincie Middle Shabelle, Somalië, en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht op 18 mei 2016 (verklaring DVZ, punten 4, 5, 10), kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij haar hele leven in El Baraf, Somalië, heeft geleefd.

Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten.

2.4. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Zo werd verzoekster gevraagd naar de geografische omgeving van El Baraf, de overstroming van de rivier (CGVS-verslag, p. 8), over de machthebbers in El Baraf (CGVS-verslag, p. 9-10), over de troepen van AMISOM in haar omgeving (CGVS-verslag, p. 10), over periodes van droogte (CGVS-verslag, p. 7), over het leven onder Al Shabaab (CGVS-verslag, p. 10), over haar clan en clanconflicten in haar omgeving (CGVS-verslag, p. 18-19), over aanslagen en conflicten in de omgeving (CGVS-verslag, p. 20-21) en de huidige en vorige gouverneur van Middle Shabelle (CGVS-verslag, p. 16) en over de invloed van Al Shabaab inzake haar huwelijk.

2.5. Het administratief dossier bevat echter louter informatie aangaande de geografische omgeving van El Baraf en algemene informatie omtrent AMISOM, welke niet toegespitst is op verzoeksters leefomgeving. Er is geen informatie voorhanden omtrent de troepen van AMISOM aanwezig in de buurt van El Baraf, noch over de overstroming van de rivier of periodes van droogte, noch over de machtshebbers in El Baraf, noch over de aanwezigheid en invloed van Al Shabaab in en rond El Baraf, noch over de gouverneurs van Middle Shabelle, noch over clanconflicten, aanvallen of gevechten in de regio, noch over de clan en deze van haar echtgenoten, noch over het ongebruikelijke op buiten de clan te huwen, noch over verzoeksters situatie tezelfdertijd met 2 mannen gehuwd te zijn. De Raad kan dan ook slechts vaststellen niet in de mogelijkheid te zijn om verzoeksters antwoorden aangaande haar clan en de periodes van droogte en overstromingen, alsook haar maatschappelijke en socio-politieke kennis omtrent haar beweerde leefomgeving te toetsen aan objectieve informatie en aldus verzoeksters beweerde herkomst uit El Baraf, Somalië na te gaan, noch haar eigenlijke asielrelaas inzake haar huwelijk(en).

2.6. Waar verzoekster nog haar geboorteakte en identiteitsdocument neerlegde, kan worden opgemerkt dat er geen informatie aangaande de betrouwbaarheid van Somalische identiteitsdocumenten aan het administratief dossier werd toegevoegd.

2.7. Gezien de door verzoekster aangehaalde vrees voor vervolging en reëel risico op ernstige schade stoelt op haar herkomst uit El Baraf, Somalië en haar Somalische nationaliteit oordeelt de Raad dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan voornoemde essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

2.9. Er wordt een gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 27 april 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien januari tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK